

Zelfs al ga ik door een dal!

Het Goede Nieuws verspreidt zich

Ik sprak vorige week iemand, het was een kennismaking. Ik vertelde o.a. dat mijn moeder was overleden toen ik 15 jaar oud was. En dat die in periode ik heel zeker wist en ook ervoer dat God dichtbij was. Hij zei, *'wat jij nu vertelt, dat heb ik ook meegemaakt, toen mijn vrouw overleed.'*

En dat is iets wat ik al vaak van mensen heb gehoord. In tijden van verdriet, van twijfel, van eenzaamheid hebben ze de nabijheid van de Heer ervaren als nooit tevoren. Een nabijheid die van blijvende invloed is op je leven.

Psalm 23

*⁴Al gaat mijn weg
door een donker dal,
ik vrees geen gevaar,
want U bent bij mij,
uw stok en uw staf,
zij geven mij moed.*

Vandaag gaan we, in onze serie vanuit het boek Handelingen, kijken naar dat aspect. De realiteit van lijden en de realiteit van Gods aanwezigheid in dat lijden.

David schrijft daar al over in de Psalm die we gezongen hebben. God openbaart zich vaak in tijden van verdriet en lijden in ons leven. Waarschijnlijk is het zo, dat wij op deze momenten, gevoeliger zijn om Zijn aanwezigheid op te merken.

Verdriet, conflict, tegenslag, ziekte, lijden...het zijn geen populaire onderwerpen om over te spreken. En veel mensen, *zeker ook gelovigen*, leven in een soort van ontkenning. Als we het er maar niet over hebben, dan is het er niet. Ontkenning en ontwijking is geen gezond patroon.

De realiteit is dat Jezus bekend was met lijden...

Dat is wel een understatement...

Jezus kende de pijn om alleen gelaten te worden door zijn vrienden... dat is *emotionele* pijn.

En Jezus kende de pijn van een langzame lichamelijke dood aan het kruis... dat is *fysieke* pijn.

En ook de apostelen wisten wat lijden was.

-We hebben gezien hoe de eerste christenen vervolgd werden en voor hun leven moesten vrezen.

-We hebben gezien hoe Stephanus gestenigd werd, vermoord.

-We hebben gezien dat de Heer tegen Ananias sprak over Saulus

Handelingen 9

¹⁵Maar de Heer zei: 'Ga, want hij is het instrument dat Ik gekozen heb om mijn naam uit te dragen onder de volken en hun heersers en onder de Israëlieten. ¹⁶Ik zal hem tonen hoezeer hij moet lijden omwille van mijn naam.'

Dat betekent niet dat God de bron is van het lijden dat Saulus/Paulus zou ondergaan. Het is een erkenning van de realiteit.

God wist dat als LEVEN zich aandient, de DOOD zich roert. Dat had Jezus meegemaakt. Dat maakt Paulus ook mee. En Paulus heeft inderdaad heel wat lijden meegemaakt.

Luister wat hij later hierover zegt in

2 Korintiërs 11

²⁴ Vijf keer hebben de Joden mij zwaar gestraft, met 39 zweepslagen. ²⁵ Drie keer hebben Romeinse bestuurders mij stokslagen laten geven. Eén keer hebben mensen geprobeerd mij met stenen dood te gooien. Drie keer zat ik op een schip dat zonk, en ben ik bijna verdronken. Eén keer heb ik zelfs 24 uur lang in zee gedreven. [BGT]

Maar tijdens zijn lijden, tijdens het onrecht dat Paulus meemaakt, heeft hij de aanwezigheid van de Heer ervaren. De Heer heeft hem de kracht gegeven om dit te doorstaan.

Paulus schrijft daarover:

2 Korintiërs 12

²⁻⁴ Ik ken een christen die veertien jaar geleden iets heel bijzonders meemaakte. Plotseling werd hij van de aarde weggehaald en naar de hoogste hemel gebracht. Was alleen zijn geest in de hemel of ook zijn lichaam? Dat weet ik niet, dat weet God alleen. Maar dit weet ik wel: Die man werd gebracht naar de plaats waar God is. Daar hoorde hij heilige woorden, woorden die een mens niet mag uitspreken.

⁵⁻⁷ Ik ben trots op wat die man heeft meegemaakt. Ik kan ook zeggen: op wat ik heb meegemaakt. Dat zou niet gek zijn, want het is de waarheid. Ik ben die man. Maar ik wil niet opscheppen over mezelf. Behalve dan over het lijden dat ik meemaak als dienaar van Christus. [BGT]

Paulus spreekt over een man die in de hemel is geweest.

Later blijkt dat hij over zichzelf spreekt.

In tijden van lijden heeft de Heer Paulus bij zich genomen, zorg voor hem gedragen. Paulus weet dat hij niet alleen is.

En Paulus weet wat zijn toekomst is. Zijn toekomst is bij de Heer. Paulus omarmt het lijden dat hij meemaakt als dienaar van Christus.

2 Korintiërs 12

¹⁰ Omdat Christus mij kracht schenkt, schep ik vreugde in mijn zwakheid: in beledigingen, nood, vervolging en ellende. In mijn zwakheid ben ik sterk. [NBV]

Juist op momenten dat je eigen kracht tekort schiet. Juist op in momenten van beledigingen, nood, vervolging en ellende, geeft de Heer wat nodig is. In momenten van zwakheid voorziet de Heer.

Dit is wat Paulus heeft geleerd. En waar hij volledig op vertrouwt. En sommigen van ons kunnen dat beamen. Op momenten van pijn, verdriet, niet begrepen zijn, ellende draagt de Heer je op bijzondere wijze. De moeilijke momenten van ons leven kunnen ons tot een dieper vertrouwen op God brengen.

Ik wil als voorbeeld kijken naar met een gebeurtenis uit het leven van Paulus. We lezen hierover in Handelingen 16.

Paulus en Silas waren in Filippi. En daar worden ze, nadat ze een slavin bevrijd hebben van een boze geest, door het Romeinse stadsbestuur eerst met stokslagen mishandeld, de kleren van het lijf gescheurd en vervolgens opgesloten in de gevangenis.

Handelingen 16

De bewaker van de gevangenis kreeg de opdracht om Paulus en Silas extra goed te bewaken.²⁴ Daarom sloot hij hen op in het best bewaakte deel van de gevangenis. En hij liet ook nog hun voeten vastmaken aan een zwaar blok hout.²⁵ Midden in de nacht waren Paulus en Silas aan het bidden. En ze zongen liederen voor God. De andere gevangenen luisterden ernaar.

Dit is heel interessant. In de situatie waarin ze onrecht is aangedaan kiezen Paulus en Silas ervoor om te bidden en liederen voor God te zingen. Ze gaan niet klagen, niet jammeren. Ze gaan de Heer prijzen. Ze zoeken de aanwezigheid van de Heer. Degene die rust, vrede, vreugde geeft in elke situatie. En dan gebeurt er iets onverwachts.

Handelingen 16

²⁶ Plotseling was er zo'n zware aardbeving dat de muren van de gevangenis trilden. Meteen gingen alle deuren van de gevangenis open. En ook alle kettingen waarmee de gevangenen vastzaten, gingen los.

²⁷ De bewaker van de gevangenis schrok wakker. Hij zag de deuren van de gevangenis openstaan, dus hij dacht dat alle gevangenen gevlucht waren. Daarom pakte hij zijn zwaard om zichzelf te doden.²⁸ Maar Paulus riep: 'Nee, dood jezelf niet! We zijn allemaal nog hier!'

²⁹ De bewaker vroeg om een lamp en rende naar binnen. Daar knielde hij bevend voor Paulus en Silas.

³⁰ Toen nam hij hen mee naar buiten en vroeg: 'Alstublieft, vertel mij: wat moet ik doen om gered te worden?'³¹ Paulus en Silas zeiden: 'Als je gelooft in de Heer Jezus, zul je gered worden. Samen met iedereen die in je huis woont.'³² Daarna vertelden ze het goede nieuws over Jezus aan hem en aan iedereen die bij hem hoorde.

³³⁻³⁴ Het was nog steeds nacht. De bewaker nam Paulus en Silas mee zijn huis in om hun wonden te verzorgen. En meteen daarna liet hij zich dopen, samen met zijn familie en zijn personeel.

Ook liet hij een maaltijd voor Paulus en Silas klaarmaken. Hij was blij dat hij en zijn familie en personeel nu in God geloofden.

Dit is een toegift. Dit is wat er *kan* gebeuren als je de Heer zoekt en hem prijst. Dit is het soevereine werk van God. Paulus en Silas waren hier niet op uit.

Zij zochten gewoon hun toevlucht bij degene die hun toevlucht is, bij de Heer. Zij zochten rust, vertroosting, hoop door de Heer te aanbidden.

Maar de Heer was er wel op uit om zichzelf bekend te maken!

De Heer gebruikt, zoals zo vaak, een schijnbare nederlaag om zichzelf bekend te maken.

De bewaker, zijn familie en zijn personeel hebben de Heer leren kennen en hebben zich laten dopen. Allemaal in één nacht!

Wat wel belangrijk is: dit is een succesverhaal. Eind goed, al goed.

Maar het échte succesverhaal is dat God in het midden van het lijden vrede, rust en blijdschap geeft.

Het echte succesverhaal is dat Paulus en Silas rusten in hem.

Het is aan de Heer of hij een wonder doet, zoals de bevrijding uit de gevangenis bij Paulus en Silas.

Vergeet niet, uiteindelijk zijn de meeste apostelen, ook Paulus als martelaar gestorven. Het wonder is *niet* de bevrijding van het moment.

Het wonder is dat Paulus geen angst voor de dood heeft, in de hemel gekeken heeft, weet dat God voorziet.

Het wonder is dat Paulus, onder de meest nare omstandigheden, de Heer prijst en zijn leven aan Hem toevertrouwt.

AMEN